NUR TALEBELERİ

Üstad sürekli olarak Nur Talebelerine ve hüsnü akibete mahzar olmaları konusunda duada bulunmuştur. [1]

Birbirlerine kardeş olmayı tavsiye etmiştir. [2]

Nur Talebeleri en dehşetli devirde dahi uydurma ezanı okumamış ve Bid'alara taraftar olmamıştır. [3]

Üstad Kur'an-a hizmet yolunda kendisi için dahi üstadlığı değil Nur Talebeliğini ve Nur Talebelerinin bir ders arkadaşı olduğunu kabul ve ifade etmiştir. [4]

Bir Nur Talebesinin ızdırabı,İslam aleminin ızdırabıdır. [5]

Bir Nur talebesi;"cesur ve kahraman ve fa'al ve amel-i sâlih sahibi, mütedeyyin, müttaki ve bununla beraber, şahsî rahatlık ve menfaatlarını iman ve İslâmiyet'in kurtuluşu uğrunda feda eden, fedai ve mücahid Müslümanlar yetiştirsin, neme lâzımcılıktan kurtarsın. Hem taarruz ve işkenceler ve ölüm ihtimalleri karşısında, tahkikî iman kuvvetinden gelen bir cesaretle, Kur'an ve İslâmiy et cephesinden asla çekilmeyen, "Ölürsem şehidim, kalırsam Kur'anın hizmetkârıyım" diyen ve yılgınlık haline düşmeyen sadık ve ihlaslı, yalnız Allah rızası için hizmet eden, Nur talebeleri gibi İslâmiyet hâdimleri yetiştirsin, böyle muazzez Müslümanlar mey

dana getirsin.”
[6]

“Hem amansız din düşmanlarının plânlarıyla mahkemelere sürüklenen Risale-i Nur talebeleri
nin müdafaaları; ve bu talebelerin İslâmiyete hizmetl
e
ri esnasında, gizli İslâmiyet düşmanı, insafsız, cebbar zalimlerin entrikalarıyla maruz kaldıkları işkencelerden yılmamak, şahıslarını düşünmeden, yani şahsî refahlarını İslâmın refah ve saadeti için feda ederek, sıddıkıyetle sebat etmeleri ve eşedd-i zul
m
e mukavemet etmeleri aşikâr bir delil teşkil etmektedir.”
[7]

“O ihlaslı Nur talebeleri ki, "Cenab-ı Hak, Hafîz'dir. Ben onun inayeti ve himayeti altındayım. Başıma ne gelse hayırdır." diye iman etmekle beraber amel ederler. İman hizmetini yaparlar. Din düşmanlarına yakalanmamak ve canlarından kıymetl
i
olduğuna inandıkları Nur Risalelerini onlara kaptırmamak için de ihtiyat ederler. Şahıslarına gelecek zararları nazar-ı itibara almadan hizmetlerine devam ederler. Hapse, zindana atılıp, işkence yapıldığı zamanda, onlar yine üstadları Bediüzzaman ile alâ
k
adardırlar. Eğer gizlice bir imkân bulurlarsa, onlar yine Risale-i Nur ile meşguldürler. Hattâ "Belki hapse atılırım, Nur Risalelerimi vermezler, çalışmaktan mahrum kalırım." diye bazı Nurları ezberleyen talebeler de olmuştur.”
[8]

“Muhlis bir Nur talebesi, hapishaneden çıkarıldığı vakit; güya o kırbaçlı, falakalı, türlü türlü işkenceli hapishane, ona bir kuvvet, bir enerji kaynağı olmuş sadakat ve teyakkuzla Nur hizmetinde koşturmak için bir kırbaç tesiri yapmış gibi, üstadına daha ziyade yakınlaşır ve eskisin den daha fazla Nurlara çalışır, neşriyat yapar.” [9]

“Afyon hâdisesinde, Bediüzzaman hapiste iken, muallim bir Nur talebesi, savcılıkta Risale-i Nur ve Üstadı hakkında kahramanca cevablar verdiği için, savcı kızmış. "Şimdi seni hapse atarım" diye tehdid etmiş. O İslâm fedaisi muallim de cevaben "Ben hazırım, derhal hapse gönderin" demiştir.”
[10]

“Yine Afyon mahkemesinde, bir Nur talebesi hakkında tevkif kararı veriliyor, fakat adliye bulamaz. O talebe bundan haberdar olur. Diğer Nur kardeşleri gibi, "Üstadım ve kardeşlerim hapiste iken, nasıl hariçte kalabilirim" diyerek savcılığa teslim olup, hapse girer.”
[11]

“Aynı bu hapishanede, bir Nur talebesini sehven tahliye ederler. O da "Üstadım ve kardeşlerim henüz hapistedirler. Hem istinsahını tamamlayacağım yeni te'lif edilen Nur Risaleleri var." diye düşünerek hapishane müdürüne, "Benim kırk gün sonra tahliye edilmem lâzım. Ceza müddetim daha bitmedi." der. Hesab ederler ki hakikaten böyledir, tekrar hapse koyarlar.” [12]

“İslâmiyet düşmanları, bir taraftan tamamıyla yalan propagandalarına ve taarruzlarına devam ederken, diğer taraftan da Nur talebelerinin üstadları ve Risale-i Nur hakkında istidadları nisbetinde, istifade ve istifazalarından doğan minnet ve şükranlarını ifade eden takdirkâr yazı ve sözlerden mürekkeb bir nevi müdafaalarını perdeler arkasından men'etmeye çalışıyorlar. Bunun için, safdil gördükleri dostların dostlarına veya dostlara samimî görünerek "İfrata gidiyorsunuz" gibi, bir takım şeyler söylettiriyorlar. İşte böyle sinsi, böyle dessas, böyle entrikalı çeşitli iftiralarla bizi korkutmaya, yıldırmaya ve susturmaya çalışıyorlar.”
[13]

“Evet Risale-i Nur, kalblere o derece bir aşk ve muhabbet, ruhlara o kadar bir vecd ve heyecan vermiş, akıl ve mantıkları öyle bir tarzda ikna etmiş ve öyle bir itminan-ı kalb hasıl etmiştir ki, milyonlarca Nur talebelerine, kendini defalarca okutmuş, yazdırmış ve bir ömür boyunca mütalaa ettirmiş ve senelerden beri âdeta kendi kendini neşretmiştir.”
[14]

“…üstadımız Bediüzzaman, bir Nur talebesine Risale-i Nur'dan bazan okuyuvermek lütfunu bahşederken izah etmiyor, diyor ki: "Risale-i Nur, imanî mes'eleleri lüzumu derecesinde izah etmiş. Risale-i Nur'un hocası, Risale-i Nur'dur. Risale-i Nur, başkalarından ders almağa ihtiyaç bırakmıyor. Herkes istidadı nisbetinde kendi kendi
n
e istifade eder. Aklınız herbir mes'eleyi tam anlamasa da, ruh, kalb ve vicdanınız hissesini alır. Ne kadar istifade etseniz, büyük bir kazançtır."
[15]

“Risale-i Nur talebelerinin, Üstadlarına ve bazan birbirlerine yazdıkları ve Risale-i Nur'un mütalaasından aldıkları parlak feyizler…”dir. [16]

Nur Talebelerine eziyet verenler kendileri dahi dünyada cezasını çekerler.”Meselâ: Halk Partisi, Nur talebelerine verdikleri azab ve sıkıntı ve ihanetlerden, kendileri dünyada daha ziyade cezasını çektiler, aynını gördüler.” [17]

Nur Talebeleri herhangi bir sebeble yaptıkları hatalardan dolayı Şefkat Tokadı yerler. [18]

"Nur talebeleri manevî bir zabıtadır. Asayişi muhafazada bize yardım ediyorlar. İman-ı tahkikî ile; Nur'u okuyan her adamın kaf asında bir yasakçıyı bırakıyorlar, emniyeti temine çalışıyorlar." [19]

“…hakikat-ı Kur'aniyeye ve hakaik-i imaniyeye tesirli bir surette çalışan Nur talebelerine "tarîkatçı" ve "siyasî cem'iyetçi" namını vererek aleyhimize sevketmek istiyorlar.” [20]

“Nur talebelerinin bu zamanda toplanmaları; zararsız olarak, Medrese-i Yusufiyede olur. Ve birbirini görüp sohbet etmek, hariçte masraflı ve şübheli olur. Hattâ benimle görüşmek için bazıları kırk-elli lirayı sarfederek gelip, ya yirmi dakika veya hiç görüşmeden döner giderdi. Ben bazı kardeşlerimi yakından görmek için, hapsin zahmetini severek kabul ederdim. Demek hapis bizim için bir nimettir, bir rahmettir.” [21]

“Hapse giren Nur talebeleri birbirinin hallerinden, seciyelerinden, ihlas ve fedakârlıklarından ders almalarıyla beraber, Nurlar hizmetinde dünyevî menfaatleri daha aramazlar.” [22]

“…kısa bir ömür ve muvakkat bir hayatta, bu acib asırda, saadet-i ebediyeye en yarayışlı

amel ve en makbul hizmet ve en devamlı sevab, "imanın takviyesine medar Risale-i Nur talebeleri ni
n tarzında ulûm-u imaniyeye çalışmak"
[23]

İmam-ı Ali (R.A.) ve Şah-ı Geylanî (R.A.) gibi kudsî, hârika kahramanların, Nur talebeleri nin başlarında üstad ve arkalarında yardımcı olarak, her vakit hazır..”dırlar.
[24]

“…mazlumlarının bu asırdaki küllî ferdleri başında Risale-i Nur talebelerinin bulunması ve hakikaten bu talebeleri de ümem-i salifenin enbiyalarına
v
erilen necatlar gibi pek büyük umumî ve hususî necatlara mazhar etmesi…”
[25]

“…bize zulmeden o zalimler de dâhil olduğu halde, herkese iyilik etmek, Risale-i Nur talebeleri
nin kalblerine yerleşen bir şiar-ı İslâm…”dır.
[26]

“Evet Hazret-i Ali Radıyallahü Anh, Kaside-i Celcelutiye'de iki suretle Risale-i Nur'dan…”ve..” Nur talebelerine gelecek ve Âyet-ül Kübra hakkı için o fecet ve musibetten şakirdlerine aman ver, diye niyaz eder, o risaleyi ve menbaını şefaatçı yapar.”
[27]

Nur talebeleri birer Müderris,Muallim olup,”Nur talebelerine "Hocalar" namı verilmiş. Herkes lisanında "Hocalar.. hocalar" diye hürmetle yâdediyorlar.”
[28]

Nur Talebelerinin siyasetle hiç alâkaları olmayıp,iman ve âhiretinden başka bir maksadları bulunmamaktadır. [29]

Nur talebeleri Kur'an hakikatlarına hizmet etmektedir. [30]

“Risale-i Nur talebelerinde bir uhrevî kardeşlik var.” [31]

“Nur talebeleri hâlis ve masum olup, imanları için Nurlara çalışmışlar.” [32]

“Nur talebeleri hiç bir vecihle siyasî cem'iyet olmazlar.” [33]

“Nur talebelerinin şapka giymeyerek bere giydikleri müşahede edilmiştir.” [34]

“Hem gayet küllî ve geniş Nur talebeleri ve Risale-i Nur'un bedeline yalnız şahsımı çürütmek ve ehemmiyetten iskat etmek bizim için büyük bir maslahattır ki, Risale-i Nur ve talebelerine kader-i İlahî iliştirmiyor. Yalnız benim şahsımla meşgul eder. Ben de size, bütün dostlarıma beyan ediyorum ki: Bütün ruh u canımla hattâ nefs-i emmaremle beraber Risale-i Nur'un ve sizlerin selâmetine, şahsıma gelen bütün zahmetleri manevî sevinç ve memnuniyetle kabul ediyorum.” [35]

“Biz Nur talebeleri hem idareye, hem asayişe, hem vatan ve milletin saadetine çalışıyoruz. Karşımızdaki dinsiz anarşist ve millet ve vatan düşmanlarıdır. Hükûmet için bize ilişmek değil, tam himaye ve yardım etmek elzemdir.” [36]

“Evet Risale-i Nur talebesi olduğumu memnuniyetle ve ilân edercesine söyleyebilirim. İnkâr etmek, Risale-i Nur'un bana verdiği fazilet dersleriyle zıd olduğu için, bu cürmü işlemem. Risale-i Nur'un okuyucusu olan bir kimse, okuduğunu gizleyemez. Bilakis iftiharla bilâperva söylemekten çekinmez. Zira çekingenliği îcab ettirecek hiç bir cümlesi veya kelimesi yoktur.” [37]

“Biz Risale-i Nur talebeleri; iman ve İslâmiyet hizmeti uğrunda zalimlerin zulmüne maruz kaldığımız vakit, hapishane köşelerinde veya darağaçlarında ölmeği, istirahat döşeğindeki ölüme tercih ederiz. Görünüşü hürriyet, hakikatı istibdad-ı mutlak olan bir esaret içinde yaşamaktansa, hizmet-i Kur'aniyemizden dolayı zulmen atıldığımız hapishanede şehid olmayı büyük bir lütf-u İlahî biliriz.” [38]

“…hiçbir yerde Nur talebelerinin vatan ve millete ve idareye zararlı bir hâdiseye katıldıkları görülmemiş ve zabıtaca kaydedilmemiştir.” [39]

“Risale-i Nur ile imanlarını kurtaran yüzbinler Nur talebesinin hasenatının bir misli defter-i a'maline geçen f azilet meab efendimiz!”
[40]

“…Risale-i Nur talebeleri içine girdim ve hizb-ül Kur'an âlimlerine arkadaş oldum. Hizmet-i neşriyede ve ilimde onlara yetişemiyorum. Fakat inşâallah irtibat ve muhabbet ve ihlasta yetişmeye çalışacağım.” [41]

“…vazifedarane kalemi her gün istimal etmeyenler, Risale-i Nur talebeleri ünvan-ı icmalîsinde her yirmidört saatte yüz defa hissedar olmak yeter diye, hususî isimlerle has şakirdler dairesi içinde bir kısmın isimleri muvakkaten tayyedildi.”
[42]

“…Risalet-in Nur talebelerinin imanla kabre gireceklerine dair olan işarî beşaret-i Kur'aniyeyi vefatıyla imza etmiş. (Rahmetullahi Aleyhi Rahmeten Vâsia.)”
[43]

“Risale-i Nur'a intisab eden zâtın en ehemmiyetli vazifesi, onu yazmak veya yazdırmaktır ve intişarına yardım etmektir. Onu yazan veya yazdıran, Risale-i Nur talebesi
ünvanını alır. Ve o ünvan altında, her yirmidört saatte benim lisanımla belki yüz defa, bazan daha ziyade hayırlı dualarımda ve manevî kazançlarımda hissedar olmakla beraber; be n
im gibi dua eden kıymetdar binler kardeşlerin ve Risale-i

Nur talebeleri
nin dualarına ve kazançlarına dahi hissedar olur.”
[44]

“Risale-i Nur talebelerinin hasları olan sahib ve vârisleri ve haslarının hasları olan erkân ve esasları olan kardeşlerim…” [45]

“Hayat-ı içtimaiyedeki Risale-i Nur talebelerinin vaziyetlerini tahattur ettim. Risale-i Nur şakirdleri hakkında necatlarına ve ehl-i saadet olduklarına dair kuvvetli işaret-i Kur'aniyeyi ve beşaret-i Aleviyeyi ve Gavsiyeyi düşündüm. Kalben dedim ki: "Herbiri bin yerden
g
elen günahlara karşı bir dil ile nasıl mukabele eder, galebe eder, necat bulur?" diye mütehayyir kaldım. Bu tahayyürüme mukabil ihtar edildi ki:

Risale-i Nur'un hakikî ve sadık şakirdlerinin mabeynlerindeki düstur-u esasiye olan iştirak-i a'mal-i uhreviye kanunuyla ve samimî ve hâlis tesanüd sırrıyla herbir hâlis, hakikî şakird bir dil ile değil, belki kardeşleri adedince diller ile ibadet edip istiğfar ederek bin taraftan hücum eden günahlara, binler dil ile mukabele eder. Bazı melaikenin kırkbin dil ile zikrettikleri gibi; hâlis, hakikî, müttaki bir şakird dahi, kırkbin kardeşinin dilleriyle ibadet eder, necata müstehak ve inşâallah ehl-i saadet olur. Risale-i Nur dairesinde sadakat ve hizmet ve takva ve içtinab-ı kebair derecesiyle o ulvî ve küllî ubudi
y
ete sahib olur. Elbette bu büyük kazancı kaçırmamak için takvada, ihlasta, sadakatta çalışmak gerektir.”
[46]

“Risale-i Nur talebelerinden bir genç hâfız, pek çok adamların dedikleri gibi dedi: "Bende unutkanlık hastalığı tezayüd ediyor, ne yapayım?" Ben de dedim: Mümkün oldukça nâmahreme nazar etme. Çünki rivayet var. İmam-ı Şafiî'nin (R.A.) dediği gibi: Hara
m nazar, nisyan verir.”
[47]

“Bugünlerde Risale-i Nur talebeleri hesabına gayet ehemmiyetli, endişeli bir sual-i manevî kalbime ihtar edildi. Sonra anladım ki; ekser Risale-i
Nur talebeleri
nin lisan-ı halleri bu suali soruyor ve soracaklar. Birden bir cevab hatıra geldi, Feyzi'ye

söyledim. Dedi: "Hiç olmazsa icmalen kaydedil
sin.

Endişeli Sual: Bu âhirzaman fitnesinde, açlık ehemmiyetli bir rol oynayacak. Onunla ehl-i dalalet, bîçare aç ehl-i imanı derd-i maişet içinde boğdurup, hissiyat-ı diniyeyi ya unutturup, ya ikinci, üçüncü derecede bırakmağa çalışacak diye, rivayetlerden anlaşılıyor. Acaba,herşeyde hattâ kahr azabında ehl-i iman ve masumlar için bir vech-i rahmet ve kader-i İlahî cihetinde adalet olduğu, bunda ne tarzda olur? Ve ehl-i iman, hususan Risale-i Nur talebeleri
bu musibete karşı iman ve âhiret hesabına ne cihetle istifade edip, nasıl davranacaklar ve mukavemet edecekler?

Elcevab: Şu musibetin en ehemmiyetli sebebi; küfran-ı nimet ve şükürsüzlük ve nimet-i İlahiyenin kıymetini takdir etmemeklikten gelen bir isyan olduğundan, Âdil-i Hakîm nimetinin hususan gıda kısmının, hususan hayat noktasında en büyük nimet olan ekmeğin hakikî lezzetini ve çok ehemmiyetli kıymetini ve nimetiyet noktasında fevkalâde derecesini göstermekle, hakikî şükre sevketmek hikmetiyle, Ramazan gibi riyazet-i diniyeye riayet etme yen şükürsüz insanlara bu musibeti verip, aynı hikmet için adalet etmiş.

Ehl-i iman, ehl-i hakikat, hususan Risale-i Nur talebelerinin vazifesi; bu musibetli açlığı, Ramazan riyazet-i diniyesinin tarzındaki açlık gibi vesile-i iltica ve nedamet ve teslimiyet yapmağa çalışmaktır. Ve zaruret bahanesiyle, dilenciliğe ve hırsızlığa ve anarşiliğe yol açmasına meydan vermemektir. Ve aç fakirlere acımayan bir kısım zengin ve bazı ehl-i maaş dahi Risale-i Nur'u dinleyip, bu mecburî açlık hissiyle açlara merhamete
g
elip zekatla yardımlarına koşmaktır. Ve nefsini güzel yemeklerle şımartan, serkeş eden ve hevesat-ı rezile ve tuğyanlara sevkedip sarhoş eden gençler dahi, Risale-i Nur'un irşadıyla, bu hâdiseden merdane istifade ederek, fuhşiyat ve günahlardan ellerini b
i
r derece çektiği ve nefislerinin zevklerini ve pisliklere karşı galeyanlarını kırdığı vesilesiyle taate ve hayrata girip, o hâdiseyi kendi aleyhlerinden çıkarıp, lehlerinde istimal etmektir. Ve ehl-i ibadet ve salahat dahi, ekser insanların aç kaldığı bu
z
amanda ve çok karışmış ve haram ve helâl farkedilmeyecek bir tarza gelmiş ve şübheli mal hükmünde ve manen müşterek olan erzak-ı umumiyeden helâl olmak için mikdar-ı zaruret derecesine kanaat ediyorum diye, bu mecburî belaya bir riyazet-i şer'iye nazarıyl
a
bakmaktır. Kader-i İlahiyeye karşı şekva ile değil, rıza ile karşılamaktır.”
[48]

“Aziz kardeşlerim! İşte böyle bir zamanda, bu dehşetli hâdisata karşı, ihlas kuvvetinden sonra bizim en büyük kuvvetimiz; iştirak-i a'mal-i uhrevî düsturuyla birbirimize kalemler ile, herbirinin a'mal-i sâliha defterine hasenat yazdırdıkları gibi, lisanlarıyla herbirinin takva kal'asına ve siperine kuvvet ve imdad göndermektir. Ve bilhassa fırtınalı tehacüme hedef olan bu fakir ve âciz kardeşinize, bu mübarek şuhur-u selâsede ve eyyam-ı meşhurede yardımına koşmak, sizin gibi kahraman ve vefadar ve şefkatkârların şe'nidir. Bütün ruhumla bu imdad-ı manevîyi sizden rica ediyorum. Ve ben dahi, iman ve sadakat şartlarıyla, Risale-i
Nur talebeleri
ni bütün dualarıma ve manevî kazançlarıma, yirmidört saatte, iştirak-i a'mal-i uhreviye düsturuyla, bazan yüz d
e
fadan ziyade Risale-i
Nur talebeleri
ünvanıyla hissedar ediyorum.”
[49]

“Semavî musibet ise: İhtikâr neticesinde, hayat ve yaşamak hissi, hissiyat-ı diniyeye galebe çalıp, ekser nâs midesini, maişetini daima düşünüyor. Hattâ ekser fukara kısmından olan Risale-i Nur talebeleri, bu musibete karşı çabalamak mecburiyetiyle hakikî ve en mühim vazifesi olan neşir hizmetini bırakmağa mecbur oluyor.” [50]

“Şimdi bu vakitte, talebe-i ulûmun en hâlisleri Risale-i Nur talebeleri olduğu…” [51]

“…Nur talebelerinin Demokratları muhafaza ettiğini ve Demokratların kuvvetli bir istinadgâhı olduğunu müfrit şeytanlar anlamışlar. Nur talebelerini
Demokratlard
a
n bu tarzda nefret ettirip hükûmeti yıkmağa çalışıyorlar. Bu plânın akîm kalması ve mecmualarımızın kurtulması ve Afyon'daki kitablarımızın tamamen iade edilmesi için, pek fazla bir ehemmiyet ve gayretle çalışılmasını Üstadımız sizlere havale ediyor.”
[52]

“O rızık hatırı için namazsız ve ahlâkını kaybetmiş bir zevci aramak, riyakârane çalışıp tahakkümü altına girmek; elbette Nur talebesinin kârı değil.” [53]

“Şübhe kalmadı ki Nur Risaleleri ve Talebeleri, hıfz u inayet-i İlahiyeye mazhardırlar ki; bu zamanın hassasiyetle ve bazı keyfî kanunlarla pek hiddetli bir inad ile uzun zamandan beri Nur Talebeleri
ne ancak yüzde bir nisbetinde zarar verebildiler.”
[54]

“Bize eza ve cefa edenlere karşı, hiç bir talebemin kalbinde zerre kadar intikam emeli beslememesini ve onlara mukabil Risale-i Nur'a sadakat ve sebatla çalışmalarını tavsiye ederim.

Ben çok hastayım. Ne yazmaya, ne söylemeye tâkatim kalmadı. Belki de bunlar son sözlerim olur. Medreset-üz Zehra'nın Risale-i Nur Talebeleri bu vasiyetimi unutmasınlar.” [55]

“Ben de bu nevi küçücük masumları, evlâdım olmadığından evlâd-ı maneviye olarak dualarıma umumen dâhil ettim. Her sabah bunları da Nur talebeleri ile beraber dualarımda yâd ediyoru m.” [56]

“Şimdi Nur talebeleri böyle mes'elelerde derse muhtaç değildirler. Risale-i Nur, herşeyin hakikatını beyan etmiş. Başka izahata ihtiyaç bırakmamış. Risale-i Nur onlara kâfidir. Fakat Nur talebesi
olmayanların aynı muhaberede, ahkâm-ı şeriat ve sünnet-i seniye esasatına muhalif telkinatı din l
ememeleri lâzım ve elzemdir. Yoksa büyük hata olur.”
[57]

“Bağdad'da çıkan "Eddifa" gazetesi Risale-i Nur Talebelerinden bahisle diyor ki:

Türkiye'deki Nur Talebelerinin İhvan-ı Müslimîn Cem'iyeti ile alâkaları nedir, ne münasebeti var? Hem farkları nedir? Türkiye'deki Nur Talebeleri, Mısır'da ve bilâd-ı Arabda İhvan-ı Müslimîn namında ittihad-ı İslâma çalışan cem'iyetler gibi müstakil cem'iyet midirler? Ve onlar da onlardan mıdır? Ben de cevab veriyorum ki:

Nur Talebelerinin ve İhvan-ı Müslimîn cem'iyetinin gerçi maksadları; hakaik-i Kur'aniye ve imaniyeye hizmet ve ittihad-ı İslâm dairesinde Müslümanların saadet-i dünyeviye ve uhreviyelerine hizmet etmektir; fakat Nur Talebelerinin beş-altı cihetle farkları var:

Birinci Fark: Nur Talebeleri siyasetle iştigal etmez, siyasetten kaçıyorlar. Eğer siyasete mecbur olsalar, siyaseti dine âlet yapıyorlar; tâ ki siyaseti dinsizliğe âlet edenlere karşı dinin kudsiyetini göstersinler. Siyasî bir cem'iyetleri aslâ mevcud değil.

İhvan-ı Müslimîn ise: Memleket ve vaziyet sebebiyle siyasetle, din lehinde iştigal ediyorlar ve siyasî cem'iyet de teşkil ediyorlar.

İkinci Fark: Nurcular, üstadlarıyla içtima etmiyorlar ve etmeye de mecbur değiller. Kendilerini üstadlarıyla içtimaa mecburiyet hissetmiyorlar. Ders almak için beraber bulunmaya lüzum görmüyorlar. Belki koca bir memleket, bir dershane hükmünde. Risale-i Nur kitabları onların eline geçmekle, üstad yerine onlara bir ders verir. Herbir risale, bir Said hükmüne geçer.

Hem ellerinden geldiği kadar ücretsiz istinsah ederler. Muhtaçlara mukabelesiz (*) veriy orlar ki, okusunlar ve dinlesinler. Bu suretle büyük bir memleket büyük bir dershane hükmünde oluyor.

İhvan-ı Müslimîn ise: Umumî merkezlerde mürşid ve reisleriyle görüşmek ve emirler ve dersler almak için ziyaretine giderler. Ve o umumî cem'iyetin şubelerinde de o büyük üstadla ve naibleriyle ve vekilleri hükmündeki zâtlarla yine görüşürler, ders alırlar, emir alırlar.

Hem umumî merkezlerde çıkan ceride ve mecellelerin fiatını verip alıp, onlardan ders alıyorlar.

Üçüncü Fark: Nur Talebeleri, aynen âlî bir medresenin ve bir üniversite dârülfünununun talebeleri gibi, ilmî muhabere vasıtasıyla ders alıyorlar. Büyük bir vilayet bir medrese hükmüne geçer. Birbirini görmedikleri, tanımadıkları ve uzak oldukları halde birbirine ders veriyorlar ve beraber ders okuyorlar.

Amma İhvan-ı Müslimîn ise: Memleketleri ve vaziyetleri iktizasıyla mecelleleri ve kitabları çıkarıyorlar, aktar-ı âleme neşrediyorlar; onunla birbirini tanıyıp ders alıyorlar.

Dördüncü Fark: Nur Talebeleri, bu zamanda ve bugünde ekser bilâd-ı İslâmiyede intişar etmişler ve çoklukla vardırlar. Bu intişarlarında ayrı ayrı hükûmetlerde bulundukları halde hükûmetlerden izin almaya muhtaç olmuyorlar ki, tecemmu edip toplansınlar ve çalışsınlar. Çünki meslekleri siyaset ve cem'iyet olmadığından hükûmetlerden izin almaya kendilerini mecbur bilmiyorlar.

Amma İhvan-ı Müslimîn ise: Vaziyetleri itibariyle siyasete temas etmeye ve cem'iyet teşkiline ve şubeler ve merkezler açmaya muhtaç bulunduklarından, bulundukları yerlerdeki hükûmetten icazet ve ruhsat almaya muhtaçtırlar. Ve Nurcular gibi bilinmiyor değiller. Ve bu esas üzerine, kendilerine umumî merkezleri olan Mısır'da, Suriye'de, Lübnan'da, Filistin'de, Ürdün'de, Sudan'da, Mağrib'de ve Bağdad'da çok şubeler açmışlar.

Beşinci Fark: Nur Talebeleri içinde çok muhtelif tabakalar var. Yedi-sekiz yaşındaki, câmilerde Kur'an okumak için elifbayı ders almakta olan çocuklardan tut, tâ seksen-doksan yaşındaki ihtiyarlara varıncaya kadar kadın-erkek; hem bir köylü, hammal adamdan tut, tâ büyük bir vekile kadar ve bir neferden, büyük bir kumandana kadar taifeler Nurcularda var. Bütün Nurcuların bu çok taifelerinin umumen bütün maksadları, Kur'an-ı Mecid'in hidayet
i
nden ve hakaik-i imaniye ile nurlanmaktan ibarettir. Bütün çalışmaları ilm ü irfan ve hakaik-i imaniyeyi neşretmektir. Bundan başka bir şeyle iştigal ettikleri bilinmiyor. Yirmisekiz seneden beri dehşetli

mahkemeler dessas ve kıskanç muarızlar, bu kudsî hizmetten başka onlarda bir maksad bulamadıkları için onları mahkûm edemiyorlar ve dağıtamıyorlar. Ve Nurcular, müşterileri ve kendilerine taraftarları aramaya kendilerini mecbur bilmiyorlar. "Vazifemiz hizmettir, müşterileri aramayız, onlar gelsinler bizi arasınlar, bulsunlar." diyorlar. Kemmiyete ehemmiyet vermiyorlar. Hakikî ihlası taşıyan bir adamı, yüz adama tercih ediyorlar.

Amma İhvan-ı Müslimîn ise: Gerçi onlar da Nurcular gibi ulûm-u İslâmiye ve marifet-i İslâmiye ve hakaik-i imaniyeye temessük etmek için insanları teşvik ve sevkediyorlar; fakat vaziyet, memleket ve siyasete temas iktizasıyla, ziyadeleşmeye ve kemmiyete ehemmiyet

veriyorlar, taraftarları arıyorlar.

Altıncı Fark: Hakikî ihlaslı Nurcular, menfaat-ı maddiyeye ehemmiyet vermedikleri gibi; bir kısmı, a'zamî iktisad ve kanaatla ve fakir-ül hal olmalarıyla beraber, sabır ve insanlardan istiğna ile ve hizmet-i Kur'aniyede hakikî bir ihlas ve fedakârlıkla ve çok kesretli ve şiddetli ehl-i dalalete karşı mağlub olmamak için v e muhtaçları hakikata ve ihlasa davet etmekte bir şübhe bırakmamak için ve rıza-yı İlahîden başka o hizmet-i kudsiyeyi hiçbir şeye âlet etmemek için, bir cihette hayat-ı içtimaiye faidelerinden çekiniyorlar.

Amma İhvan-ı Müslimîn ise: Onlar da hakikaten maksad itibariyle aynı mahiyette oldukları halde, mekân ve mevzu ve bazı esbab sebebiyle Nur Talebeleri gibi dünyayı terkedemiyorlar. A'zamî fedakârlığa kendilerini mecbur bilmiyorlar." [58]

"Üstadın, Nur'un ve Nur Talebelerinin Arablar'da hakkı olduğu için Arablar onlardan ciddî bahsetsinler. Zira İslâmiyet'in madde-i esasiyesi olan Arablar, Risale-i Nur'dan ziyadesiyle f aide görmeye başlamışlar." [59]

"Bu Nur Talebeleri Risale-i Nur'la, hem Türkiye'de, hem bilâd-ı Arabda komünistliğe karşı muhkem bir sed tesis ediyorlar." [60]

"Nur Talebeleriyle Nur Risaleleri ve onların bu büyük hizmet-i Kur'aniyeleri Demokrat Hükûmetinin bir büyük hasenesidir ki, mübarek â lem-i İslâm'daki hareket-i İslâmiye bu hükûmet-i demokrasiyi takdir ve tahsinle karşılıyor. Bütün Irak ahali-i müslimesi ki, Arab, Türk, Kürd, İran, bu İslâmî hizmeti ve kudsî mücahedeyi kemal-i ferah ile karşılıyorlar. Ve Türkiye'deki Türk kardeşlerimiz,
g
arbın yanlış tesiratlarına karşı bunlarla mukavemet gösteriyorlar kanaatindedirler."
[61]

Birinci Yalan: Nur Risalelerini okuyanlara mürid ve tarîkat diye beni tarîkat dersi vermekle ittiham ediyor. Halbuki beni tanıyanlar biliyorlar ki: Mahkemelerde de sabit olduğu gibi; ben tarîkat dersi değil, imanın, Kur'anın hakikatlarını ders veriyorum. Dersimi dinleyenlere Nur Talebesi
denir. Mesleğimiz tarîkat değil, imanın hakikatlarıdır."

[62]

“Beşinci Hakaretkârane İftirası: Gerilemek ve irtica, yani İslâmiyet ahkâmına, ahlâkına dönmek manasıyla "mel'un fikir" tabiri kullanması; küre-i arzı titretecek kâfirane bir iftira olduğu gibi, yalnız Ispartalılara ve Nur talebelerine değil, belki âlem-i İslâm'a karşı bir ihanettir.” [63]

“…hayatını Risale-i Nur'a vakfeden ve nafakasına çalışmaya zaman bulamayan fedakâr Nur talebeleri
nin tayinatına acib bir bereketle kâfi gelen ve Nur nüshalarının fiatı olan o mübarek sermayeyi ben öldükten sonra da o hâlis, fedakâr k
a
rdeşlerime vasiyet ediyorum ki, altmış-yetmiş sene evvelki kaidemi yetmiş sene sonraki şimdiki düsturlarıma aynen tatbik etsinler. İnşâallah Risale-i Nur'un tab' serbestiyeti olsa, o düstur daha fazla inkişaf eder.”
[64]

“[Umum Nur Talebelerine Üstad Bediüzzaman'ın vefatından önce vermiş olduğu en son derstir.]

Aziz kardeşlerim!

Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. Rıza-yı İlahîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır, vazife-i İlahiyeye karışmamaktır. Bizler asayişi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde herbir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz.” [65]

“İşin orijinal tarafı: Bu meslek, kendi şahsına münhasır kalmamış, talebelerine de kudsî bir mefkûre halinde intikal etmiştir. Nur deryasında yıkanmak şerefine mazhar olan bir Nur Talebesi
nin istiğnasına hayran olmamak kabil değildir...”
[66]

“…bir Nur Talebesine olur olmaz eseri okutturmak ve her sözü dinlettirmek kolay bir şey

değildir. Zira, onun gönlünün mihrak noktasında yazılı olan şu "Dikkat!" kelimesi, en hassas bir kontrol vazifesi görmektedir." [67]

"…bir Nur Talebesi "Risale-i Nur Külliyatı" nı mütalâası ile - üniversitenin herhangi bir fakültesine mensub da olsa - hissen, fikren, ruhen, vicdanen ve hayalen tam mânasiyle tatmin edilmiş oluyor." [68]

"Said Nursî, hadsiz muarızlara, çok kuvvetli ve kesretli düşmanlara karşı; az, fakir ve zayıf olan Risale-i Nur talebelerine, kuvve-i mâneviyye, gaybî imdat, teşci, sebat ve metanet vermek için Risale-i Nur hakkındaki ikram-ı İlâhî ve h izmetin makbuliyetine ait inayet-i Rabbaniyeyi zikretmiş; insafsız hücum ve asılsız iftiralara karşı mecburiyetle müdafaaya geçilmiştir."
[69]

"Taife-i mücahidîn olan Nur Talebeleri; a'zamî sadakat ve ittihaddan neş'et eden azîm, manevî, makbûl bir sır ile rahmet-i İlâhiyyenin celbine ve teveccühüne vesile olmuştur. Bu ihlâslı taife-i mücahidîn; küçük bir çekirdek gibi dar bir dairede iken, o çekirdekte âlemi istilâ edecek bir şecere-i Tûbanın mahiyeti bulunduğu misillü, On dördüncü Asr-ı Muhammedîde (Aleyhissalâtü Vesselâm) Kur'andan çıkan Risale-i Nurun Anadoluda tulû ve intişar etmesiyle, neticede neşv ü nema ederek Â
l
em-i İslâm ve insaniyete kadar genişlemiş ve daha da genişliyecektir!"
[70]

Risale-i Nurdan tahkikî iman dersi alan ve gittikçe ziyadeleşen Nur Talebelerinin îmanları inkişaf etmiş, îmanî bir şehamet ve İslâmî bir cesarete sahib olmuşlardır. Nasılki, cesur bir kumandan yüzlerce askere lisan-ı hâliyle cesaret verir ve nokta-i istinad olursa; aynen öyle de Risale-i Nur şahs-ı manevîsinin mümessili olan Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri başda olarak, tahkikî iman dersleriyle imanları kuvvetlenen yüzbinlerce, şimdi milyonlarca
Nur Talebeleri
, ehl-i imana bir nokta-i istinad ve bir hüsn-ü misâl olmuşlardır.
Nur Talebeleri
nin bu iman kuvvetleri ve dinsizliğe karşı kahramanca mücadeleleri, halkın üzerinde çok tesir yapmış ve bir intibah (uyanıklık) husule getirmiştir. Böylelikle, milletin içindeki korku ve evhamları da Risale-i Nurla izale etmişler, va
t
an ve millete umumî bir cesaret, ümid ve ferahlık husule getirip müslümanları yeisden kurtarmışlardır.

Risale-i Nuru gaye-i hayat edinen bir Nur Talebesi, yüz adam kuvvetinde olduğu ve yüz nâsih kadar iman ve İslâmiyete hizmet ettiği, ehl-i hakikatça müsellem ve musaddakdır. Nur talebeleri ; dinsizliğin şa'şaalı taarruzlarına, tantanalı yaygaralarına, zulümlerine, hapislerine; üstadları gibi, kıymet vermeden, korkmadan, lüzumunda canlarını, mallarını, evlâd ve iyâllerini dahi çekinmeden Risale-i Nurla iman ve İslâmiyete hizmet uğrunda feda etmişlerdir. Nur Talebeleri , tek bir şeyi gaye edinmiştir: "İmanlarını kurtarmak niyetiyle Risale-i Nuru okumak ve Rızâ-yı İlâhî için iman ve İslâmiyete Risale-i Nurla hizmet etmek." Bu gayelerinde muvaffak olmak için, he r şeylerini bu hizmete hizmetkâr yapmışlardır.”
[71]

“…öyle Nur Talebesi hanımlar vardır ki, kendilerini son nefesde iman nuriyle hüsn-ü hâtimeye nail edecek Nur Risalelerini hararetle okumuşlar ve diğer din kardeşleri olan hanımlara da okuyup tanıtmışlar; Nurları hanımlar içinde neşrederek, çok h a nımların Kur'an ve iman nurlariyle nurlanmalarına vesile olup kahramanca hizmette bulunmuşlardır. Risale-i Nuru okuyup okutmakla iman mertebelerinde terakki edip âdeta birer mürşid mertebesine yükselmişlerdir. Hanımlar, sırf Allah rızasını tahsil için, sa f vet ve ihlâsla, Risale-i Nurdaki parlak ve çok feyizli Kur'an nurlarına bağlanmış ve kalblerinde sönmez bir muhabbet ve sevgi besliyerek dünya ve âhirette bahtiyar olacak bir vaziyete kavuşmuşlardır. Risale-i Nurun kıymet ve büyüklüğü, temiz kalblerine o k adar yerleşmiş ki; onu beraberce okuyup dinledikçe; içleri nurlarla, feyizlerle dolup taşmış, nuranî göz yaşları dökerek cûş u hurûşa gelmişlerdir. Ne bahtiyardır o hanımlar ki; Risale-i Nurun bu mukaddes îmanî hizmetinde çalıştıkları için onlar daima hayırla yâdedilecek, âhiretlerine nurlar gönderilecek, kabirleri Cennet-misâl pürnur olacak ve âhirette de en yüksek mertebelere ulaşacaklardır. İnşâallah. En başta Bediüzzaman Hazretlerinin dualarına dahil olmakla beraber, Nur Talebeleri mabeynindeki şirket- i maneviye sırriyle defter-i hasenatlarına hayırlar kaydedilmektedir. Risale-i Nura samimî alâkaları, o fedakâr hanımları, milyonlarca Nur Talebeleri nin dualarına nail etmektedir. Risale-i Nurları okuyup okutmakla büyük manevî kazançlara, yüksek derecelere erişmektedirler. İnşâallah, ekseri hanımların böyle olmasını, rahmet-i İlâhîden kuvvetle i'tikad ve

ümid ve niyaz ediyoruz.”
[72]

“Bu mektublarda Hazret-i Üstad, talebelerine, el yazısiyle risaleleri yazmalarının, neşretmelerinin ehemmiyetini; Risale-i Nur Talebelerinin şimdilik cüz'î gibi görünen hizmetlerinin, hakikatta, kâinatta en muazzam mes'ele olduğunu ve bir gün bu memlekette Risale-i Nurun nuriyle geniş çapta fütuhat olacağını müjdelemekte, Risale-i Nurun dairesinin ve neşriyatının temellerini, es aslarını vaz ve tahkim etmektedir.”
[73]

“Bediüzzaman Hazretleri Denizli hapsinde iken, gayet mühim dokuz mes'eleyi ihtiva eden "Meyve Risalesi" ni iki Cuma gününde te'lif etmiştir. Bu eser, Risale-i Nur'un hakikatlarını hülâsaten cem'eden kıymettar bir risaledir. Hapis müddetinde Nur talebeleri bu Meyve Risalesi'ni müteaddit defalar yazmak ve okumak suretiyle meşgul olmuşlar.”
[74]

“Yalnız bir muallimin talebeleri ve darülfünun şâkirdleri ve Kur'ân dersini veren hâfızın hıfza çalışanları gibi Risale-i Nur Talebelerinde bir uhrevî kardeşlik var.
[75]

“…eski zamanın kahraman mücahidlerine nisbeten en az zahmet, ağır şerait ve bu zamanın şiddeti ihtiyaç cihetiyle çok sevab kazanan inşaallah halis Nurculardır. Ve boş boşuna, bad-ı heva, belki günahlı, zararlı giden birkaç sene ömrünü, böyle kudsî bir hizmet-i imaniye ve Kur'aniyeye sarfeden ve onun ile ebedî bir ömrü kazanan
Nur talebeleri
dir.
[76]

“…hem mâdem, bütün kuvvetiyle Nur talebeleri de, îman ve İslâmiyete Ehl-i Sünnet dairesinde hizmet için hayatlarını dahi çekinmeden veriyor ve süflî menfaat peşinde değildirler ve madem yüz binlerce Nur talebeleri bütün tazyik v
e
tehditlere rağmen bu hakikati fiilen isbat etmişler; hem her talebe, bugün cereyan eden bâtıl

felsefenin akidelerine, hakikî, mantıkî cevaplar vermek üzere yetişmişler ve yetişiyorlar; hem her ihtiyacımıza Kur'ân cevap veriyor, onda lâzım olan her hakika
t
sarih olarak vardır ve madem Kur'ân, en güzel şekilde ders veren Allahın hediyesi, bir nuru ve rahmetidir..”
[77]

“Hiçbir Nur talebesi yoktur ki, sınıfının en faziletlisi, en çalışkanı olmasın.” [78]

“Siz kurtarıcı Üstadımızla Risale-i Nur talebeleri arasındaki bağ, ebedî bir bağlılıktır.” Bunu hiçbir kuvvet çözemez.” [79]

“Hem her birisi hizmet-i Kur'âniyye itibariyle birer kutup hükmünde olan Nur talebelerinin medar-ı iftihar büyük kardeşleri de yine Ispartalıdırlar.”
[80]

“Urfa ve Diyarbakır'daki faal Nur talebeleri birer medrese-i Nuriyye kurdular. Risale-i Nur'u her sınıf halktan, bilhassa talebelerden, gençlerden gelen cemaate okumak suretiyle ilmî derslere başladılar. Bu zamanda pek ehemmiyetli olan talebe-i ulûmun şerefini ihyâ ettiler. Şark havâlisinde büyük hizmet-i imaniyye ifa olundu.”
[81]

“Ahmak din düşmanları güya Nur Talebelerini korkutmak sevdasiyle resmî kimseleri aldatıp tahrik ve âlet etmeye çalışıyorlar.” [8
2]

“Hattâ öyle Nur Talebeleri meydana gelmektedir ki, asıl halis niyet ve kudsî gayeden sonra -bir sebep olarak da- münafıkların mezkûr plânlarının inadına, rağmına Dünyayı terk edip kendini Risale-i Nur'a vakfediyor.. ve üstadımızın dediği gibi diyorlar: "Zaman, İslâmiyet fedaisi olmak zamanıdır."
[83]

"Risale-i Nur Talebeleri başkalarına benzemez; onlarla uğraşılmaz; onlar mağlûp olmazlar." [84]

"Avrupada hıristiyanlar içinde bir tek kasabada altmışbeş adet sarıklı genç Nur Talebesi nin çıkması, bunun bir nümunesidir."
[85]

"Nur talebesi kardeşlerime söylüyorum: "Nerede olursa olsun siyonizme karşı mücadele etsinler." [86]

"Risale-i Nur Talebeleri, Risale-i Nur'un dairesi haricinde nur aramamalı ve aramaz. Eğer arasa, Risale-i Nur'un penceresinden ışık veren manevî güneşe bedel, bir lâmbayı bulur, belki güneşi kaybeder." [87]

"Eğer hizmet-i Kur'aniye ve imaniyede yardımcı bir hanım bulsa alır. Hizmetine zarar vermez. Lillahilhamd bu neviden çok Nur talebeleri var, zevceleri onlardan geri kalmıyorlar. Belki kadınlardaki şefkatten gelen ücretsiz fıtrî kahramanlık ve hakikî ihlas cihetiyle zevcinden daha ileri gidebilir. Nur talebelerinin yetişmiş kısımlarından ekserisi evlenmişler, bu sünneti yerine getirmişlerdir. Risale-i Nur onlara der ki: Haneniz bir küçük Medrese-i Nuriye, bir mekteb-i irfan olsun ki; bu sünnet tam yerine gelsin. Sünnet-i seniyenin meyvesi olan çocu
k
lar âhirette size şefaatçı olsunlar. Dünyada da iman dersini alıp size hakikî evlâd olsunlar. Yoksa bu otuz senede kısmen olduğu gibi, o çocuklara yalnız terbiye-i medeniye verilse, bir cihette o çocuklar dünyada faidesiz ve âhirette davacı olarak "Ne içi
n
imanımı kurtarmadınız?"diyeceklerinden peder ve vâlidelerini mahzun etmek, sünnet-i seniyenin hikmetine münafî olur."
[88]

"Üstadımız! Nur talebelerinin okudukları bir eşi, bir benzeri daha dünyada olmayan "Cevşen-ül Kebir" isimli Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimiz Hazretlerinin duasını ve çok sevablı, çok nurlu, çok faziletli salavat-ı şerifelerinizi elde ettik, okumağa başladık. Sizin devam ettiğiniz bu pek kıymetdar, çok mübarek evradlar; bizi
m
zikrimiz, bizim virdimiz oldu elhamdülillah! Fakat en ziyade Risaleleri okumağa gayret ediyoruz,

ehemmiyet veriyoruz. Çünki Nur Risalelerini ne kadar sık sık okursak, bu dualardan daha ziyade feyz alıyoruz. Duaları, evradları mübarek gecelerde, hususan L
eyle-i Regaib ve Leyle-i Mi'rac ve Leyle-i Berat, Leyle-i Kadir ve Cuma geceleri gibi vakitlerde okuyoruz.”
[89]

“İhlas Risalesi'nin onbeş günde bir defa okunmasının emredilmesiyle, sırr-ı ihlas ve uhuvvetin Nur Talebeleri mabeyninde bizzât istimalinin azameti ve ehemmiyeti anlaşılmaktadır.”
[90]

“Risale-i Nur serapa İslâmiyet, Kur'an, iman hakikatlarından ibarettir ve Nur talebeleri Kur'ana kopmaz rabıtalarla bağlanmışlardır. Dini hiç bir şahsî, dünyevî
,
süflî menfaatlere âlet etmedikleri ve sadece rıza-yı İlahî için çalıştıkları güneş gibi tezahür etti.”
[91]

“Nur talebelerinde en birinci maksad ve en büyük gaye, rıza-i İlahîdir.” [92]

“Risale-i Nur'u sadakat ve devamla okuyan hakikî bir Nur Talebesi, ahlâken düşük insanlar arasında kalsa da, ahlâkını bozmadan onlardan uzaklaşıp kendini kurtarıyor.”
[93]

24-05-2004

Mehmet ÖZÇELİK

[1] Sözler.100,Mektubat.524,Lem'alar.373,444,450,Şualar.59,187,684,İşarat-ül İ'caz.230,Barla lahikası.366,Kastamonu.19,46,Sikke-i Tasdik-i Gaybi.30,67,271,Tarihçe.398,740,

[2] Sözler.153.

[3] Sözler.757.

[4] Sözler.758.

[5] Sözler.761.

[6] Sözler.766.

[7] Sözler.766.

[8] Sözler.767.

[9] Sözler.767.

[10] Sözler.767.

[11] Sözler.767.

[12] Sözler.767.

[13] Sözler.768.

[14] Sözler.770.

[15] Sözler.772.

[16] Mektubat.346.

[17] Lem'alar.40.Haşiye.1.

[18] Lem'alar.45.

[19] Lem'alar.262,425,İşarat-ül İ'caz.227,Tarihçe.553.

[20] Lem'alar.262.

[21] Lem'alar.266,263.

[22] Lem'alar.267.

[23] Lem'alar.393.

[24] Lem'alar.399-400.

[25] Şualar.256.

[26] Şualar.256.

[27] Şualar.297.

[28] Şualar.314.

[29] Şualar.368,Tarihçe.639.

[30] Şualar.376.

[31] Şualar.379.

[32] Şualar.400.

[33] Şualar.407.

[34] Şualar.418.

[35] Şualar.508,511.

[36] Şualar.516,Emirdağ.2/77,198,Tarihçe.628.

[37] Şualar.544.

[38] Şualar.553.

[39] Şualar.571.

[40] Şualar.672.

[41] Barla Lahikası.183.

[42] Barla.372,Kastamonu.57,203.

[43] Kastamonu.23,43,Sikke-i Tasdik-i Gaybi.30.

[44] Kastamonu.24,Emirdağ Lahikası.1/191,Tarihçe.284.

[45] Kastamonu.76.

[46] Kastamonu.96.Sikke-i Tasdik-i Gaybi.166.

[47] Kastamonu.133.

[48] Kastamonu.140-141.

[49] Kastamonu.149,Tarihçe.304.

[50] Kastamonu.198.

[51] Kastamonu.255.

[52] Emirdağ.2/29.

[53] Emirdağ.2/49.

[54] Emirdağ.2/76.

[55] Emirdağ.2/81.

[56] Emirdağ.2/102.

[57] Emirdağ.2/156.

[58] Emirdağ.2/168-170.

[59] Emirdağ.2/171.

[60] Emirdağ.2/171.

[61] Emirdağ.2/171.

[62] Emirdağ.2/193.

[63] Emirdağ.2/194.

[64] Emirdağ.2/216,218.

[65] Emirdağ.2/241.

[66] Tarihçe-i Hayat.13.

[67] Tarihçe.15.

[68] Tarihçe.20.

[69] Tarihçe.25.

[70] Tarihçe.156.

[71] Tarihçe.162-163.

[72] Tarihçe.164.

[73] Tarihçe.283.

[74] Tarihçe.435.

[75] Tarihçe.566.

[76] Tarihçe.596.

[77] Tarihçe.624.

[78] Tarihçe.627.

[79] Tarihçe.668.

[80] Tarihçe.671.

[81] Tarihçe.673.

[82] Tarihçe.690.

[83] Tarihçe.691.

[84] Tarihçe.693.

[85] Tarihçe.696.Haşiye.1.

[86] Tarihçe.719.

[87] Hakikat Nurları.150.

[88] Hanımlar Rehberi.29.

[89] Hanımlar rehberi.158.

[90] Hizmet rehberi.10.

[91] Nur Çeşmesi.135.

[92] Nurun İlk Kapısı.183.

[93] Nurun İlk Kapısı.197.